

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu, v trestnej veci proti obvinenému **D. B. a spol.**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 22T/94/2007, na neverejnom zasadnutí 14. apríla 2015 v Bratislave, o dovolaní obvineného D. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. januára 2012, sp. zn. 2To 439/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného D. B. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 5. októbra 2010, sp. zn. 22T/94/2007, bol obvinený D. B. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 20, § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., z obzvlášť závažného zločinu zavlčenia do cudziny podľa § 20, § 187 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., zo zločinu neoprávneného vyrobienia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 20, § 219 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

- dňa 13. 03. 2006 asi o 13.30 hod. v R., Česká republika po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli do sídla firmy pre nákladnú dopravu na meno Z.H.Z., J., kde obv. D. B. bezdôvodne fyzicky napadol Z. H. tak, že ho opakovane viackrát udrel päťou do hlavy, pričom obv. P. H. kričal na Z. H., že kde sú peniaze, potom ho prinútil prostredníctvom internetu uskutočniť platbu v hodnote 9.000,- CZK na svoj účet, následne ho obidvaja obvinení bili päťou do oblasti tváre, hrudníka a do podpazušnej jamy vľavo, pričom obv. P. H. žiadal od neho kľúče od služobného motorového vozidla, čo im zo strachu dal, obv. P. H. išiel do auta, odkiaľ priniesol peňaženku, z ktorej vzal 2.100,- CZK, 1.000,- Sk, 700,-Ft, 3 ks platobné

karty Komerčnej banky ČR Master Card Č. X., Master Card Č. X., Visa Č. X., platobnú kartu VÚB banka SR Visa Č. X., platobnú kartu HK Budapešť Visa Electron Č. X., platobnú kartu Citibank Master Card č. X., platobnú kartu Česká Finančná Úverová ČFU Č. X. a kartu Shell ČR Smart č. X., potom obidvaja obvinení bili Z. H. päšťami po hlave, kým im neprezradil PIN kódy k platobným kartám, z kancelárie firmy zobrali notebook zn. Brave H 725C v hodnote 21.300,- Sk, tlačiareň PSC 2110 v hodnote 3.000,- Sk, klávesnicu zn. Belkin v hodnote 550,- Sk, CD nosič KPC - 6225V PC CAM v hodnote 50,- Sk, optickú myš zn. Genius v hodnote 190,- Sk, software Windows 2000 XP v hodnote 3.360,- Sk, mobilný telefón zn. Nokia 3110 v hodnote 300,- Sk a tašku pre notebook VTG v hodnote 760,- Sk, následne prinútili Z. H. vypiť asi 1,5 - 2 dcl vodky, po čom obv. D. B. ho vytiahol z kancelárie na ulicu, kde ho spolu s obv. P. H. naložili do osobného motorového vozidla zn. Fiat Stilo a previezli ho do rodinného domu č. X. v obci R., okres P., kde ho obv. P. H. proti jeho vôli držal do 01:00 hod. dňa 19. 3.2006, kedy sa mu podarilo cez okno kotolne utiecť a oznámiť vec na políciu, pričom Z. H. spôsobil otvorenú zlomeninu nosa bez posunu s tržnou ranou a odreninu koreňa nosa, okoloččné krvné podliatiny tváre na obidvoch stranách so zakrvácaním do spojivkových vakov, veľké krvné podliatiny tváre oboch strán viac vľavo idúce až na bradu a krk vpredu, krvnú podliatinu v podpazušnej jame vľavo a na hrudníku vľavo vpredu v oblasti prsného svalu s dobou liečenia a práceneschopnosti po dobu 21 dní a okrem toho počas doby, keď obv. P. H. držal Z. H. proti jeho vôli v rodinnom dome v R. vybral z bankomatovej karty Komerčnej banky dňa 14. 3.2006 672,01 CZK v prepočte 876,97 Sk, sumu 5.462,02 CZK v prepočte 7.127,94 Sk, sumu 15.605,86 CZK v prepočte 20.365,65 Sk, dňa 15. 3. 2006 sumu 807,03 CZK v prepočte 1.052,37 Sk a dňa 17. 3. 2006 sumu 7.735,61 CZK v prepočte 10.079,50 Sk a sumu 7.735,61 CZK v prepočte 10.079,50 Sk a okrem toho mu spôsobili škodu vo výške 2.267,- Sk, ktorú zaplatil Z. H. za prvotné zdravotnícke ošetrovanie, čím spôsobili Z. H. škodu vo výške 96.979,46 Sk (3.219,13 Eur).

Podľa § 186 ods. 2 s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súd obvineného odsúdil na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. s použitím § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec z 22. mája 2009, č. k.: 22T/111/2009, pre § 222 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 1 (jeden) rok s podmiennečným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 1 (jeden) rok, ako aj všetky ďalšie výroky obsahovo nadväzujúce na toto rozhodnutie.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného Z. H., nar. X., trvale bytom L., R., Č. so svojím nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22T/94/2007, podal obvinený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por.

V rámci dovolacích dôvodov v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený D. B. uviedol, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, nakoľko súdy nevykonali dôkazy, ktoré obvinený navrhol vykonať, t. j. znalecký posudok ohľadom duševného stavu poškodeného. Obvinený je toho názoru, že odvolací súd sa nedostatočne zaoberal vykonaným dokazovaním a bez ostatného si osvojil argumentáciu súdu prvého stupňa.

K dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený uviedol, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, nakoľko nebolo preukázané, že by medzi obvineným D. B. a spoluobvineným P. H. došlo k akejkol'vek dohode ohľadom spáchania skutku. Podľa názoru obvineného v danom prípade nebola správne kvalifikovaná skutková podstata trestného činu.

Obvinený D. B. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, v súlade

s ustanovením § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v zmysle príslušných ustanovení, o ktoré dôvody sa v dovolaní opiera a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici a aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátil na opätovné rozhodnutie v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por.

K dovolaniu obvineného D. B. sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, ktorý navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným D. B. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Dovolací súd vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu obvineného uplatnenému podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. uvádza, že obvinený vo svojom dovolaní poukazuje na porušenie zákona, teda že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, avšak skutočnosti, ktoré uvádza, obsahovo podstatu definovanú predmetným ustanovením nenapĺňajú.

Obvinený totiž v rámci tohto dovolacieho dôvodu napáda hodnotenie dôkazov, čo vecne nezodpovedá porušeniu práva na obhajobu. Rovnako tak tento dovolací dôvod nenapĺňa skutočnosť, že nebolo vyhovené všetkým návrhom obvineného na vykonanie dokazovania.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený obvineným v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť, bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad, nesprávna subsumpcia (podradenosť), odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu

inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Nie je možné, sa s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinený skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, nenaplnil ani jeden z ním uvádzaných dovolacích dôvodov v zmysle ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. apríla 2015

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková